

İl İdaresi Kanunu

(Resmî Gazete ile ilâm : 18 . VI . 1949 - Sayı : 7236)

Na.
5442

Kabul tarihi
10 . VI . 1949

Bölüm : I

Mülki idare bölümlerinin kuruluşları

BİRİNCİ MADDE — Anayasanın 89 ncu maddesine göre Türkiye coğrafya durumu ve ekonomi ilişkileri bakımından illere, iller ilçelere, ilçeler bucaklara bölünmüştür ve bucaklar da kasaba ve köylerden meydana gelir.

İKİNCİ MADDE — İl, ilçe ve bucak kurulması, kaldırılması, adlarının, bağlılıklarının, merkez ve sınırlarının belirtilmesi ve değiştirilmesi aşağıda gösterilen şekilde yapılır :

A) İl ve ilçe kurulması, kaldırılması, merkezlerinin belirtilmesi, adlarının değiştirilmesi, bir ilçenin başka bir ile bağlanması kanun ile;

B) Bucak kurulması, kaldırılması, merkezinin belirtilmesi, il, ilçe ve bucak sınırlarının ve bucak adlarının değiştirilmesi bir köyün veya kasabanın veya bucağın başka bir il ve ilçeye bağlanması, mühim mevki ve tabii arazi adlarının değiştirilmesi İçişleri Bakanlığının kararı ve Cumhurbaşkanının tasdiki ile;

C) Yeniden köy kurulması veya yerinin değiştirilmesi Bayındırlık ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlıklarının mütalâası alınmak suretiyle;

Ç) Köy ve kasabaların aynı ilçe içinde bir bucaktan başka bir bucağa bağlanması, köy adlarının değiştirilmesi, köylerin birleştirilmesi ve ayrılması, bir köy, mahalle veya semtin o köyden ayrılıp başka bir köy ile birleştirilmesi İçişleri Bakanlığının tasvibiyle yapılır.

D) İlçe kurulmasında ve kaldırılmasında, bir ilçenin başka bir ile bağlanmasında ve merkezinin belirtilmesinde, sınırlarının değiştirilmesinde ve (B, C, Ç) fıkralarında yazılı hallerde ilgili iller idare kurullarıyla genel meclislerinin mütalâaları alınır.

E) İllere, ilçelere, bucaklara, merkez yapılan şehir, kasaba veya köyün adı verilir. Şu kadar ki, bunların coğrafi veya tarihî bir samı varsa o da isim olarak verilebilir.

Bölüm : II

İl İdaresi

ÜÇÜNCÜ MADDE — Anayasanın 91 nci maddesi hükmünce illerin işleri yetki genişliği ve görev ayrımı esaslarına göre idare olunur.

İllerde genel idare teşkilâtı il, ilçe ve bucak bölümlerine uygun olarak düzenlenir.

DÖRDÜNCÜ MADDE — İl genel idaresinin başı ve mercii validir. Bakanlıkların kuruluş kanunlarına göre illerde lüzumu kadar teşkilât bulunur. Bu teşkilâtın her birinin başında bulunanlar il idare şube başkanlarıdır. Bunların emri

altında çalışanlar ilin ikinci derecede memurlarıdır. Bu teşkilât valinin emri altındadır.

Hâkimler Kanunu ile İcra ve İflâs kanununda yazılı yargıç, Cumhuriyet savcısı ve yargıç sınıfında bulunanlarla bu kanunlarda yazılı Adalet memurları, askerî birlikler, askerî fabrika ve müesseseler, askerlik daire ve şubeleri bu madde hükümünden müstesnadır.

BEŞİNCİ MADDE — İllerde, valilerin tâyin ve tesbit ettiği işlerde yardımcılığını ve valinin bulunmadığı zamanlarda vekilliğini yapmak üzere vali muavini bulunur. Valiliğin yazı işlerinin düzenlenmesinden de vali muavini sorumludur.

Vali muavini, en az altı yıl kaymakamlıkta bulunmuş ve bu hizmetin iki yılını Doğuda geçirmiş olanlardan tâyin edilir.

I - İl memurlarının tâyin usulü

ALTINCI MADDE — Valiler, İçişleri Bakanlığının inhası, Bakanlar Kurulunun kararı ve Cumhurbaşkanının tasdiki ile tâyin olunurlar. Vali tâyininde 3656 sayılı Kanun hükümleri cari değildir.

Valiler, lüzumunda tâyinlerindeki usule göre kadro aylığı ile merkez emrine alınarak İçişleri Bakanının tensibedeceği işlerde görevlendirilebilirler.

YEDİNCİ MADDE — Vali muavinleriyle hukuk işleri müdürleri, il idare şube başkanları ve bulunan yerlerde il ve bölge muhakemat müdürleri ve hazine avukatları valilerin mütalâası alınarak Bakanlık veya tüzel kişiliği haiz genel müdürlüklerin teşkilât kanunlarındaki hükümlere göre tâyin edilirler.

SEKİZİNCİ MADDE — Yetiştirme ve ikmal kaynakları bakanlıklar veya tüzel kişiliği haiz genel müdürlüklere bağlı olup il genel teşkilâtı içinde birden fazla istihdam yerleri bulunan meslek, fen ve uzmanlık kadrolarına dâhil görevlerden :

A) İlce idare şube başkanı sıfatını haiz olanlarla il merkezinde Devlet gelir, giderlerinin ve mallarının tahakkuk, tahsil, ödeme ve idaresiyle ilgili ikinci derecedeki müdürler, şube şefleri ve kontrol memurları, nakit muhasipleriyle, lise, orta ve o derecelerdeki okul müdür ve öğretmenleri, hastaneler mütehassıs hekimleri, bakanlıklar veya tüzel kişiliği haiz genel müdürlükler tarafından tâyin edilirler.

B) Bunun dışında kalan bütün memurlar bakanlıklar veya tüzel kişiliği haiz genel müdürlükler tarafından valilik emrine tâyin edilerek il idare şube başkanının inhası üzerine valiler tarafından istihdam yerleri tesbit olunur.

C) Yukardaki fıkralarda yazılı bütün memurların lüzumu halinde il içinde nakil ve tahvilleri mensup olduğu il idare şube başkanlarının inhası üzerine valiler tarafından icra edilmekle beraber mensup oldukları bakanlıklar veya genel müdürlüklere sebepleriyle bildirilir.

Yukarda (A, B) fıkraları dışında kalan il merkez teşkilâtına bağlı memurlar ilgili idare şube başkanının inhasıyla valiler tarafından tâyin, nakil ve tahvil olunurlar.

Tâyin, nakil ve tahviller için gereken yolluk ödenekleri bütçe yılı başında ilgili bakanlık veya genel müdürlüklerce valiler emrine gönderilir.

II - Valilerin hukuki durumları, görev ve yetkileri

DOKUZUNCU MADDE — Vali, ilde Devletin ve Hükümetin temsilcisi ve ayrı

ayrı her bakanın mümessili ve bunların idari ve siyasi yürütme vasıtasıdır.

Bu sıfatla :

A) Valiler, ilin genel idaresinden her bakana karşı ayrı ayrı sorumludur. Bakanlar, bakanlıklarına ait işleri için valilere resen emir ve talimat verirler. Bakanlar, valiler hakkında Bakanlar Kuruluna taltif ve tecziye teklifinde bulunabilirler.

B) Bakanlıklar ve tüzel kişiliği haiz genel müdürlükler, il genel idare teşkilâtına ait bütün işleri doğrudan doğruya valiliklere yazarlar. Valilikler de illere ait işler için ilgili bakanlık veya tüzel kişiliği haiz genel müdürlüklerle doğrudan doğruya muhaberede bulunurlar. Ancak valiler, hesabat ve teknik hususlara ait işlerde idare şube başkanlarına vali adına imza yetkisi verebilirler.

C) Vali, kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarının neşir ve ilânını ve uygulanmasını sağlamak ve bakanlıkların talimat ve emirlerini yürütmekle ödevlidir. Bu işlerin gerçekleştirilmesi için gereken bütün tedbirleri alması yetkilidir.

Ç) Kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarının verdiği yetkiyi kullanmak ve bunların yüklediği ödevleri yerine getirmek için valiler genel emirler çıkarabilir ve bunları ilân ederler.

D) Vali, dördüncü maddenin son fıkrasında belirtilen adlî ve askerî teşkilât dışında kalan bütün Devlet daire, müessesesi ve işletmelerini, özel iş yerlerini, özel idare, belediye köy idareleriyle bunlara bağlı tekmil müesseseleri denetler, teftiş eder.

Bu denetleme ve teftiş bakanlık veya genel müdürlük müfettişleriyle veya bu dairelerin âmir ve memurlarıyla de yaptırabilir.

E) İlin her yönden genel idare ve genel gidişini düzenlemek ve denetlemekten sorumludur.

F) Vali, ilde teşkilâtı veya görevli memuru bulunmayan işlerin yürütülmesini, bu işlerin görülmesiyle yakın ilgisi bulunan her hangi bir idare şube veya daire başkanından isteyebilir. Bu suretle verilen işlerin yapılması mecburidir.

G) Vali, il içindeki idare ve müesseselerde çalışan uzman veya fen kollarına dâhil memur ve müstahdemlerden aslî vazifelerine hâlel getirmemek şartıyla ilin genel ve mahallî hizmetlerine mütaallik işlerin görülmesini isteyebilir. Bu memurlar verilen işleri yapmakla ödevlidirler. Vali, keyfiyetten ilgili bakanlığa ve tüzel kişiliği haiz genel müdürlüğe bilgi verir.

H) Vali, Devlet gelirlerinin tahakkuk ve tahsilini ve ödeme işlerinin muntazam bir şekilde yapılmasını ve gelir kaynaklarının gelişmesini sağlamak için tedbirler alır ve uygular, lüzumunda bu maksatla ilgili bakanlıklara ve genel müdürlüklere tekliflerde bulunur.

İ) Vali, Devlet, il, belediye, köy ve diğer kamû tüzel kişiliklerine ait genel ve özel mülklerin yangın ve benzeri tehlikelere karşı korunmasını, iyi halde tutulmasını, değerlendirilmesini ve iyi halde idaresini sağlayacak tedbirlerin uygulanmasını ilgililerden ister ve denetler.

J) Vali, il, ilçe, bucak merkezlerinde ve çevrelerinde kirali, kirasız binalarda vazife gören bütün Devlet dairelerini mahallin hizmet şartlarına ve Hazine menfaatine en uygun şekilde bir veya birkaç binada toplamak üzere gereken tedbirleri alır ve uygulanmasını denetler.

K) Vali, Cumhuriyet Bayramında ilde yapılacak resmî törenlere başkanlık yapar ve tebrikleri kabul eder.

ONUNCU MADDE —

A) Vali, adalet dairelerinde görülmekte olan işlerin geciktğini haber aldığı vakit gecikme sebeplerini Cumhuriyet savcılarında yazılı olarak sorabilir, Cumhuriyet savcılarını bu sebepleri vereceği cevapta açıklar.

Vali, alacağı cevaba göre mütalâasıyla birlikte işi Adalet Bakanlığında yazar.

B) Vali, ceza ve tevkif evlerinin muhafazasını ve Cumhuriyet savcısıyla birlikte hükümlü ve tutukluların sağlık şartlarını gözetim ve denetimi altında bulundurur.

C) Valilerce talep vukuunda adli sicille geçen kayıtların neticeleri Cumhuriyet savcılarında valilere verilir.

D) Vali, İlin düzen ve güveni ile ilgili işlerde âmmé dâvası açılıncaya kadar geçecek safhalar hakkında Cumhuriyet savcılarında yazılı olarak bilgi isteyebilir. Cumhuriyet savcılarını gereken bilgileri vermekle ödevlidir.

E) Vali, lüzumu halinde Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 156 ncı maddesinde yazılı yetkileri kullanmaları hususunda adli kolluk üst ve aslarına emirler verebilir.

ON BİRİNCİ MADDE —

A) Vali, il sınırları içinde bulunan genel ve özel bütün kolluk kuvvet ve teşkilâtının âmiridir. Suç işlenmesini önlemek, kamû düzen ve güvenliğini korumak için gereken tedbirleri alır. Bu maksatla Devletin genel ve özel kolluk kuvvetlerini istihdam eder, bu teşkilât âmir ve memurlarını vali tarafından verilen emirleri derhal yerine getirmekle yükümlüdür.

B) Memleketin sınır ve kıyı emniyetini ve sınır ve kıyı emniyetiyle ilgili bütün işleri, yürürlükte bulunan hükümlere göre sağlar ve yürütür.

C) İl sınırları içinde huzur ve güvenliğin, kişi dokunulmazlığının, tasarrufa mütaallik emniyetin, kamû esenliğinin sağlanması ve önleyici kolluk yetkisi valinin ödev ve görevlerindedir.

Bunları sağlamak için vali gereken karar ve tedbirleri alır. Bu hususta alınan ve ilân olunan karar ve tedbirlere uymayanlar hakkında 66 ncı madde hükmü uygulanır.

Ç) Jandarma, polis, gümrük muhafaza ve diğer özel kolluk kuvvetlerinin bütün ast ve üstlerinin il içine munhasır olmak üzere geçici veya sürekli olarak vali tarafından yerleri değiştirilebilir ve bundan hemen İçişleri, Gümrük ve Tekel Bakanlıklarında bilgi verir.

D) Vali, il içindeki kolluk kuvvetleriyle bastırlamıyacak olağanüstü ve anî hâdiselerin cereyanı karışında kalırsa en yakın askerî «Kara, deniz, hava» kuvvetleri komutanlarına mümkün olan en seri vasıtalarla müracaat ederek yardım ister ve bunu yazı ile de teyit eder. Bu talep derhal yerine getirilir.

E) Devlete, özel idareve, belediye ve köylere ait olan veya bunlara bağlı bulunan veya bunların gözetim ve denetimi altında iş gören daire ve müesseselerle diğer bütün gerçek ve tüzel kişiler tarafından işletilen malî, ticari, sını ve iktisadi müesseseler, işletmeler, ambarlar, depolar ve sair uzman, fen adamı, teknisiyen, işçi gibi personel bulunduran yerler Devlet ve memleket emniyet ve asayışı ve iş hayatının düzenlenmesi bakımından valinin gözetim ve denetimi altındadırlar.

Buralarda bulunan ve çalışanların kimlik ve nitelikleri hakkında valiler bu yerlerden bilgi isteyebilirler. İstenilen bilgiler hemen verilir.

F) Valiler, halkın askerlik muameleleri hakkındaki müracaat ve şikâyetlerini kabul ederler. Askerlik şubelerine ve dairelerine yazarlar. Cevabı kâfi görmedikleri takdirde askerlik şubelerinin bağlı bulunduğu bölge, tümen veya korkomutan-

hıklarına ve Millî Savunma Bakanlığına müracaat ederler. Bu makamlar tarafından lâzımgelen soruşturma yapılarak kanuni gereği ifa edilir ve sonucundan valilere bilgi verilir.

ON İKİNCİ MADDE — Valiler, Devlet genel ve özel hukuku hükümlerine ve ikamet, seyahat, konsolosluk, ticaret ve seyrisefain mukavelelerine göre yabancıların hukuki durumlarını ve deniz, kara ve hava ticaretlerini ilgilendiren işlerde konsolosluklarla muhabere ve bunların müracaat ve ziyaretlerini kabul ederler.

III - Valilerin teftiş ve denetleme yetkileri

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Vali, (Dördüncü maddenin son fıkrasında belirtilen adlî ve askerî daireler hariç) Bakanlıklar ve tüzel kişiliği haiz genel müdürlüklerin il teşkilâtında çalışan bütün memur ve müstahdemlerinin en büyük âmiridir.

Bu sıfatla :

- A) Memur ve müstahdemlerin çalışmalarına nezaret eder.
- B) Teşkilâtın işlemlerini denetler.
- C) Uyarma, kınama ve beş günlüğe kadar aylıktan kesme cezaları vererek uygular. Daha ağır disiplin cezaları verilmesi için özel kanunu hükümlerine göre teklif ve taleplerde bulunabilir.

Yetkili disiplin mercileri valinin teklif ve talebini inceliyerek bir karara bağlamaya mecburdur.

Valilerce re'sen verilen uyarma ve kınama cezaları kesindir. Bunlar aleyhine idari ve adlî kazaya müracaat olunamaz. Uyarma ve kınama cezaları tebliğ tarihinden; aylıktan kesme cezası kesinleştiği tarihten itibaren sicile geçer.

Ç) Tâyinleri merkeze ait il memurlarının yıllık mezuniyetleri valiliğin işarı üzerine mensup oldukları bakanlık veya tüzel kişiliği haiz genel müdürlükçe verilir. Bu memurlara acele hallerde valilerce 15 güne kadar mezuniyet verilir ve ilgili makamlara bildirilir.

D) Valiler, emir ve denetimi altında bulunan teşkilâtın aldığı kararla yaptığı muamelelerden şikâyet edenlerin müracaatlarını tetkik eder; memurun haksız veya kanunsuz muamelelerini görürse hakkında kanuni muameleye baş vurur.

İnceleme neticesinde vardığı sonuca göre alacağı kararı derhal tatbik ettirir ve ilgiliye bildirir.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Memurlar hakkındaki ihbar ve şikâyetler garaz veya mücerret hakaret için uydurma ve bir suç isnadı suretiyle yapıldığı ve tahkikatın tâbi olduğu kanuni muamele mucibince neticesi de sabit olmadığı takdirde vali, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 148 nci maddesine göre isnatta bulunanlar hakkında âmme dâvasının açılmasını mahallî Cumhuriyet savcılığından ıstıyebilir.

ON BEŞİNCİ MADDE — Valiler, birkaç ile şâmil memuriyetlerin kendi illerindeki işlerini de gözetim ve denetimine yetkilidirler.

ON ALTINCI MADDE — Valiler, denetlemeleri sırasında iş başında kalmalarında mahzur gördükleri bütün memur ve müstahdemlere sorumluluğu altında işten el çektirebilirler ve hizmetin aksamaması için gereken tedbirleri aldırırlar. Bu takdirde işi gerekçesiyle ait olduğu makama derhal bildirirler.

ON YEDİNCİ MADDE — Valiler, il içinde, denetim ve teftişleri altında bulunmayan bütün daire ve müesseselerde vukubulduğunu öğrendikleri yolsuzluk-

ları ilgili makamlara bildirirler. İlgili makamlar lâzımgelen incelemeyi yaparak kanuni gereğini ifa eder ve sonucundan valiye bilgi verirler.

ON SEKİZİNCİ MADDE — Valiler, vali muavini ile kaymakamların, il idare şube başkanlarının ve il ve bölge muhakemat müdürlerinin, genel ve özel kolluk âmirlerinin birinci derecede, diğer memurların ikinci derecede sicil âmiridirler.

ON DOKUZUNCU MADDE — Valiler, genel ve özel kolluk mensuplarının mülki ödevlerine dokunan ve disiplin cezası uygulanmasını gerektiren hallerini görür ve öğrenirlerse 13 ncü maddenin (C) fıkrasındaki cezaları resen uygulayacakları gibi gerekirse özel kanunlarında yazılı diğer disiplin cezalarının uygulanmasını da illerindeki genel ve özel kolluk kuvvetleri âmirlerine emrederler. Kolluk âmirleri özel kanun ve tüzüklerine göre gerekli disiplin cezasını uyguluyarak valiye bilgi verirler.

YIRMİNCİ MADDE — Valiler, gereken hallerde il mensuplarına takdirname verirler. Tâyinleri merkeze ait olanlar hakkındaki takdir ve tecziye muamelelerini ilgili makamlara bildirirler.

IV - Vali ile İl idare şube başkanlarının münasebetleri

YIRMİ BİRİNCİ MADDE — İl idare şube başkanları kendi şubelerine taallük eden işlerin yürütülmesinden ve şubeleri memur ve müstahdemlerinin kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarıyla belirtilen ödev ve görevlerinin sürat ve intizamla yapılmasından valiye karşı sorumludurlar.

İl idare şube başkanlarının her biri kanun, tüzük, yönetmelik ve hükümet kararlarının verdiği ödev ve görevleri ve valinin emirlerini yürüterek aldıkları işler üzerinde gereken incelemeleri yaparak bilgi ve düşüncelerini zamanında bildirmek ve valinin istediği her türlü malûmatı vermekle ödevlidirler.

YIRMİ İKİNCİ MADDE — İl idare şube başkanları ve kaymakamlar, kanun, tüzük, yönetmelik, Hükümet kararları ve emirlerini uygulama sırasında istizana muhtaç gördükleri cihetleri validen sorarlar, vali o mesleyi ait olduğu şube başkanıyla görüşüp inceledikten sonra bir sonuca varamadığı takdirde keyfiyeti merciinden sorar ve alacağı cevaba göre gereğini yapar.

YIRMİ ÜÇÜNCÜ MADDE — İl idare şube başkanları ve kaymakamlar vali tarafından re'sen verilen emirlerin kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarına uygun olmadığı içtihadında buldukları takdirde keyfiyeti valiye yazarlar. Vali, emrin mevzuata uygun bulunduğu ısrar ederse yazılı olarak emir verir ve aynı zamanda işi ilgili mercie yazar. Cevap gelinceye kadar valinin verdiği emir kendi sorumluluğu altında uygulanır.

YIRMİ DÖRDÜNCÜ MADDE — Vali, yılda dört defadan az olmamak üzere lüzum gördüğü zamanlarda idarede birliğin sağlanması, işlerin gözden geçirilerek düzenlenmesi, teşkilâtın ahenkli çalışması için gereken tedbirlerin alınmasını görüşmek ve kararlaştırmak amacıyla idare şube başkanlarını heyet halinde toplar. Bu toplantıda alınan kararların yürütülmesi bütün idare şubeleri için mecburidir.

Bu görüşmelerde istihsalin artırılması, ticaret ve ulaştırma işlerinin kolaylaştırılması ve geliştirilmesi, çiftçinin kalkındırılması, umumi refahın sağlanması gibi konular üzerinde gerekli tedbirler plânlaştırılır.

Bu toplantılara kaymakamlar ve belediye ve ticaret ve ziraat odası başkanlarıyla diğer memur ve ilgililer çağrılabilir.

YİRMİ BEŞİNCİ MADDE — Valiler, ilin yönetim, ekonomi, sağlık ve sosyal yardım, kültür ve bayındırlık işleriyle ilgili hizmetlerin ahenkli olarak yürütülmesi için alınması gereken en uygun tedbirler görüşülmek üzere kaymakamları yılda bir defa toplantıya çağırır.

İşler, önemlerine ve eldeki imkânlarla göre sıralanarak programlanır ve ilceye düşen vazifeler ayrılır ve bir yıl önceki programın uygulama neticeleri gözden geçirilir.

V - Devir ve teftiş

YİRMİ ALTINCI MADDE — Valiler, her yıl münasip gördükleri zamanlarda ilin bütün ilçe ve bucaklarını ve sırasıyla programa alınan köylerini ve il içindeki teşkilâtı teftiş ederler. Halkın dilek ve ihtiyaçlarını yerli yerinde gözden geçirerek gereğini yaparlar.

İlin idari, malî, ekonomik, kültürel, sağlık ve sosyal durumu ve Hükümetçe alınmış bulunan karar ve tedbirlerin sonuçları ve bunların halk üzerindeki etkileri hakkında yıl sonunda veya lüzum gördükleri sair zamanlarda ilgili bakanlıklara rapor verirler.

Bölüm : III

İlçe idaresi ve teşkilâtı

YİRMİ YEDİNCİ MADDE — İlçe genel idaresinin başı ve mercii kaymakamdır.

Kaymakam, ilçede Hükümetin temsilcisidir. İlçenin genel idaresinden kaymakam sorumludur. Bakanlıkların kuruluş kanunlarına göre ilçede lüzumu kadar teşkilâtı bulunur. Bu teşkilât (Dördüncü maddenin son fıkrasında belirtilen adlî ve askerî teşkilât hariç) kaymakamın emri altındadır.

YİRMİ SEKİZİNCİ MADDE — İlçedeki genel idare teşkilâtının başında bulunanlar ilçe idare şube başkanlarıdır. Bunların emri altında çalışanlar ilçenin ikinci derecede memurlarıdır.

I - İlçe memurlarının tâyin usulü

YİRMİ DOKUZUNCU MADDE — Kaymakamlar, İçişleri Bakanlığı Müdürler Encümeninin intihabı ve Bakanın tasvibi üzerine müşterek karar ve Cumhurbaşkanının tasdiğiyle tâyin olunur.

OTUZUNCU MADDE — Sekizinci maddenin (A) fıkrası haricinde kalan ilçe idare şube başkanları il idare şube başkanlarının inhası üzerine valilerce tâyin ve aynı usule göre nakil ve tahvil edilirler. İlçenin sekizinci maddenin (B) fıkrası dışında kalan memurları ilçe idare şube başkanlarının inhası üzerine kaymakamlarca tâyin ve memuriyetleri valilerce tasdik ve aynı usule göre nakil ve tahvil olunurlar.

II - Kaymakamların hukuki durumları, görev ve yetkileri

OTUZ BİRİNCİ MADDE —

A) Kaymakam, kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarının neşir ve

ilânını, uygulanmasını sağlar ve bunların verdiği yetkileri kullanır ve ödevleri yerine getirir. Kaymakam, valinin talimat ve emirlerini yürütmekle ödevlidir;

B) Valiler, ilceye ait bütün işleri doğrudan doğruya kaymakama yazarlar. Kaymakamlar da ilcenin işleri hakkında bağlı buldukları valilerle muhaberede bulunurlar. Ancak olağanüstü hallerde kaymakamlar İçişleri Bakanlığı ve diğer bakanlıklarla muhabere edebilirler ve bu muhabereleden valiye bilgi verirler;

C) Kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararları ve bunlara dayanılarak valiler tarafından verilecek talimat ve emirler ilce idare, şube başkanlarına kaymakamlar yoluyla tebliğ olunur.

Ç) Kaymakamlar, dördüncü maddenin son fıkrasında belirtilen daire ve müesseseler dışında kalan bütün Devlet daire ve müessese ve işletmelerini ve özel iş yerlerini, özel idare, belediye ve köy idareleriyle bunlara bağlı tekmil müesseseleri denetler ve teftiş ederler. Bu teftiş ve denetlemeyi bizzat veya idare şube başkanları veya validen talep edeceği bakanlık veya tüzel kişiliği haiz genel müdürlük müfettişleri vasıtasıyla ortaokul veya bu dereceli öğretim müesseselerini de bizzat veya ilgili müfettişleri marifetiyle denetler.

D) Kaymakam, denetlemesi sırasında iş başında kalmalarında mahzur gördüğü ilce idare şube başkanlarını valinin muvafakatı ile, diğer memur ve müstahdemleri re'sen sorumluluğu altında işten el çektirebilir.

E) Kaymakam, ilcenin her yönden genel idare ve genel gidişini düzenlemek ve denetlemekten sorumludur.

F) Kaymakam, ilcede teşkilâtı ve görevli memuru bulunmayan işlerin yürütülmesini, bu işlerin görülmesiyle yakın ilgisi bulunan herhangi bir idare veya daire başkanlığından isteyebilir. Bu suretle verilen işlerin yapılması mecburidir.

G) Kaymakam, ilcedeki idare, daire ve müesseselerde çalışan uzman veya fen kollarına dâhil memur ve müstahdemlerden ilcenin genel ve mahallî hizmetlerine ilişkin işlerin görülmesini asli vazifelerine hâlel getirmemek şartıyla valiliğe teklif suretiyle isteyebilir. Valilikten alınacak emir üzerine bu memurlar verilen işleri yapmakla ödevlidirler.

H) Kaymakam, ilce memurlarının çalışmalarını ve teşkilâtın işlemlerini gözetim ve denetimi altında bulundurur.

İ) Kaymakam, ilcenin idare şube başkanlarıyla, ikinci derecedeki memurlarına, genel ve özel kolluk âmir ve memurlarına uyarma, kınama cezaları verir ve uygular. Daha ağır disiplin cezaları verilmesi için özel kanunu hükümlerine göre teklif ve talepte bulunabilir. Kaymakamlarca re'sen verilen uyarma, kınama cezaları kesindir. Bunlar aleyhine idari veya adlî kazaya müracaat olunamaz. Bu cezalar tebliğ tarihinden itibaren sicile geçer. Kaymakam, ilce memurlarına takdirname de verebilir.

J) Kaymakam, ilce idare şube başkanlarına acele hallerde (8 güne kadar) ve tâyini kendisine ait memurlara, Memurlar Kanunundaki yıllık izin süresine mahsup edilmek üzere bir aya kadar izin verebilir. Tâyinleri kaymakama ait olmayan memur ve müstahdemlere izin verilmezden önce kaymakamın mütalâası alınır.

K) Kaymakamlar, halkın askerlik muameleleri hakkındaki müracaat ve şikâyetlerini kabul ederler. Askerlik şubelerine ve dairelerine yazarlar. Cevabı kâfi görmedikleri takdirde keyfiyeti valiye bildirirler.

L) Kaymakam, Cumhuriyet Bayramında ilcede yapılacak resmî törenlere başkanlık yapar ve tebrikleri kabul eder.

OTUZ İKİNCİ MADDE —

A) Kaymakam, ilçe sınırları içinde bulunan genel ve özel kolluk kuvvet ve teşkilâtının âmiridir,

B) Suç işlenmesini önlemek, kamu düzen ve güvenini korumak için gereken tedbirleri alır. Bu maksatla Devletin genel ve özel kolluk kuvvetlerini istihdam eder. Kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararları hükümlerinin yürütülmesi için emirler verir. Bu teşkilât âmir ve memurları kaymakam tarafından verilen emirleri derhal yerine getirmekle ödevlidir.

C) Kaymakam, memleketin sınır ve kıyı emniyetiyle ilgili bütün işleri yürürlükte bulunan hükümlere göre sağlar ve yürütür.

Ç) İlçe sınırları içinde huzur ve güvenliğin, kişi dokunulmazlığının, tasarrufla mütaallik emniyetin, kamu esenliğinin sağlanması ve önleyici kolluk yetkisi kaymakamın ödev ve görevlerindedir. Bunları sağlamak için kaymakam gereken karar ve tedbirleri alır.

Bu hususta alınan ve ilân edilen karar ve tedbirlere uymıyanlar hakkında 66 ncı madde hükmü uygulanır.

D) Kaymakam, valinin tasvibiyle ilçe genel ve özel kolluk kuvvetleri mensuplarının geçici veya sürekli olarak yerlerini değiştirebilir.

E) Kaymakam, ilçe içindeki genel ve özel kolluk kuvvetleriyle bastırılmıyacak olağanüstü ve âni hâdiselerin cereyanı karşısında kahrısa derhal valiye malûmat verir. Yardım ister ve en yakın askerî (Kara, deniz, hava) komutanlarına da haber verir.

F) Devlete, özel idareye, belediye ve köylere ait olan ve bunlara bağlı bulunan yahut bunların gözetim ve denetimi altında iş gören daire ve müesseselerle diğer bütün gerçek ve tüzel kişiler tarafından işletilen malî, ticari, sınai ve iktisadi müesseseler, işletmeler, ambarlar, depolar ve sair uzman, fen adamı, teknisiyen ve işçi gibi personel bulunduran ve barındıran yerler Devlet ve memleket emniyet ve asayışı ve iş hayatının düzenlenmesi bakımından kaymakamın gözetim ve denetimi altındadır.

Buralarda bulunan veya çalışanların kimlik ve nitelikleri hakkında kaymakamlar bu yerlerden bilgi isteyebilir, istenilen bilgiler hemen verilir.

OTUZ ÜÇÜNCÜ MADDE —

A) Kaymakam, adalet dairelerinde görülmekte olan işlerin geciktiğini haber aldığı vakit gecikme sebeplerini C. Savcılığından yazılı olarak sorabilir. C. savcılar bu sebepleri vereceği cevapta açıklar. Kaymakam, alacağı cevaba göre işi valiye yazar.

B) Kaymakam, ceza ve tevkif evlerinin muhafazasını ve C. Savcısı ile birlikte hükümlü ve tutukluların sağlık şartlarını gözetim ve denetimi altında bulundurur.

C) Kaymakam, ilcenin düzen ve güvenliğiyle ilgili işlerde âmme dâvası açılıncaya kadar geçecek safhalar hakkında C. Savcılığından yazılı olarak bilgi isteyebilir. C. Savcılarını gereken bilgileri vermekle ödevlidirler.

OTUZ DÖRDÜNCÜ MADDE — Kaymakamlar, ilçe idare şube başkanlarının genel, özel ve kolluk âmirlerinin birinci derecede, diğer memurların ikinci derecede sicil âmiridirler.

OTUZ BEŞİNCİ MADDE — İlçe çevresindeki belediyelerin başkanlarıyla köy muhtarları, üst makamlara kendi idarelerinin iş ve ihtiyaçlarıyla ilgili yazışmalarını kaymakamlık vasıtasıyla yaparlar.

III - Devir ve teftiş

OTUZ ALTINCI MADDE — Kaymakam, her yıl ilcenin bütün bucaklarıyla köylerinin en az yarısını ve ilçe içindeki teşkilâtı teftiş eder.

Halkın dilek ve ihtiyaçlarını yerli yerinde gözden geçirir ve gereğini yapar.

Devir ve teftişe çıkacağı zaman valiyi haberdar eder. Devir ve teftiş sonucunu bir raporla valiye bildirir.

IV - Kaymakamın ilçe idare şube başkanlarıyla münasebetleri

OTUZ YEDİNCİ MADDE — İlçe idare şube başkanları, kendi şubelerine faallük eden kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarıyla kendi dairelerine tevdi edilmiş olan görevlerin sürat ve intizam dâhilinde görülmesinden doğrudan doğruya kaymakama karşı sorumludur.

İlçe idare şube başkanları, kaymakam tarafından verilen emirleri yerine getirmek ve tevdi edilen işler hakkında gereken tetkikleri yaparak mütalâalarını zamanında bildirmek ve istenilen her türlü malûmatı vermekle mükelleftirler.

OTUZ SEKİZİNCİ MADDE — İdare şube başkanları, kaymakam tarafından re'sen verilen emrin kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarına uygun olmadığı içtihadında bulunurlarsa keyfiyeti kaymakama yazarlar. Kaymakam, işin mevzuata uygun bulunduğu ısrar ederse yazılı olarak emir verir ve aynı zamanda keyfiyeti valiye de bildirir. Cevap gelinceye kadar kaymakamın emri sorumluluğu altında uygularır.

OTUZ DOKUZUNCU MADDE — Kaymakam, ilçede kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarının uygulanmasından doğan şikâyetleri dinler, gerekli tedbirleri alır ve emirleri verir.

KIRKINCI MADDE — Kaymakam, lüzum gördüğü zamanlarda ilçe idare şube başkanlarıyla diğer memurları ve belediye ve ticaret ve ziraat odaları başkanlarını çeşitli işler ve kanunların tatbikati üzerinde görüşmek üzere heyet halinde toplar. Toplantılar için yapılan çağrıya gelmemek vazifeden kaçınma sayılır. Toplantıda alınan kararlar valiye bildirilir.

Bölüm : IV*I - Bucak idare ve teşkilâtı*

KIRK BİRİNCİ MADDE— Bucak; coğrafya, ekonomi, güvenlik ve mahallî hizmet bakımlarından aralarında münasebet bulunan kasaba ve köylerden meydana gelen bir idare bölümüdür.

KIRK İKİNCİ MADDE — Bucak müdürü, bucakta en büyük Hükümet memuru ve temsileisidir. Bu sıfatla :

A) Bucakın genel idaresinden sorumludur;
B) Kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararlarının yayınlanmasını ve uygulanmasını sağlar. Bunların kendisine verdiği yetkileri kullanır ve ödevleri yerine getirir.

C) Kaymakamlar, bucağa ait bütün işleri doğrudan doğruya bucak müdürüne yazarlar. Bucak müdürleri bucağın bütün işleri hakkında bağlı oldukları kaymakamlıklarla muhabere ederler.

Ç) Kanun, tüzük, yönetmelik ve Hükümet kararları ve bunlarla ilgili olarak

verilecek emirler, bucak teşkilâtına dâhil dairelere bucak müdürleri vasıtasıyla tebliğ olunur.

D) Dördüncü maddenin son fıkrasında belirtilen adli ve askerî teşkilât dışında kalan bucak teşkilâtına dâhil daire ve müesseseler, belediye ve köy idareleri bucak müdürünün gözetim ve teftişi altındadır.

E) Müdür, bucak memurlarının çalışmalarına nezaret eder, bunların takdirlerini ve disiplin cezalarını gerektiren hallerde kaymakama tekliflerde bulunur.

F) Cumhuriyet Bayramlarında bucakta yapılacak törene başkanlık yapar ve ziyaretleri kabul eyler.

KIRK ÜÇÜNCÜ MADDE — Bucanın güven ve düzeninin korunmasından bucak müdürü sorumludur. Suç işlenmesini önlemek için gereken tedbirleri alır ve uygular. Genel ve özel kolluk kuvvetleri bucak müdürünün emri altındadır. Bunlar müdürden aldıkları emri yerine getirmeye mecburdurlar.

KIRK DÖRDÜNCÜ MADDE — Bucak müdürü, su baskını, kıtlık, yangın, deprem gibi âfetlerde keyfiyeti kaymakama bildirmekle beraber hal ve vaziyetin icabettirdiği bütün tedbirleri alır ve uygular. Silâhlı ayaklanma, kanun ve tüzüklerin ve bunlara müstenit emirlerin yürütülmesine karşı koymak gibi hallerde, kişi ve mülk güven ve düzenini bozan sair beklenilmeyen olaylar karşısında kalındığı takdirde bucak müdürü lüzumlu tedbirleri almak ve kolluk kuvvetlerini harekete getirmekle beraber kaymakama haberdar eder ve yardım ister. Bu gibi olağanüstü hallerde kaymakam ile muhabere mümkün olmadığı takdirde en yakın idare üstüne keyfiyeti bildirir ve valiliğin haberdar edilmesini ister.

KIRK BEŞİNCİ MADDE — Bucak müdürü, bucak sınırları dâhilinde vukuuna muttali olduğu suçları C. savcılarına derhal haber vermekle beraber bunlardan önemli gördükleri hakkında C. savcılara el koyuncaya kadar kolluk âmirlerinin Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununda yazılı yetkilerini kullanır ve bu bapta düzenlenecek evrakı C. Savcılığına gönderir.

Bucak müdürleri, bu görevleri yaparken işledikleri suçlardan Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 154 ncü maddesi gereğince Yargıçlar Kanununa tevfi kan kolluk âmirlerinin tâbi oldukları tahkik ve muhakeme usulüne tâbidirler.

KIRK ALTINCI MADDE — Bucak müdürü, her yıl bucağın bütün köy ve kasabalarını en az birer kere dolaşarak halkın müracaat ve şikâyetlerini dinler ve yetkileri içindeki işleri yapar ve yapamadıklarını kaymakama bildirir.

II - Bucak müdür ve memurlarının tâyin şekilleri ve istihdam usulleri

KIRK YEDİNCİ MADDE — Bucak müdürleri, valiler tarafından tâyin ve memuriyetleri İçişleri Bakanlığınca tasdik olunur.

KIRK SEKİZİNCİ MADDE — İlk defa bucak müdürü olabilmek için :

- A) En az lise veya bu dereceli okul mezunu olmak;
- B) Bilfiil askerlik hizmetini bitirmiş ve yaşı 30 u geçmemiş olmak;
- C) Vücutça sağlam olmakla beraber memleketin her ikliminde vazife görmeye ve her vasıta ile dolaşmaya kabiliyetli oldukları hastahaneler sağlık kurullarınca tasdik edilmiş bulunmak lâzımdır.

KIRK DOKUZUNCU MADDE — Yukardaki maddede yazılı vasıfları ve Memurlar Kanununun tesbit ettiği diğer şartları haiz olanlar bucak müdürlüğü adaylığına tâyin olunarak Bakanlığın merkez ve iller teşkilâtında altı ay süre ile istih-

dam olunurlar. Bu süre sonunda bucak müdürlüğü için lüzumlu vasıflar bakımından kifayetleri Bakanlık veya valiler tarafından tasdik edilenler İçişleri Bakanlığı meslek kursuna iştirak ettirilir. Bu kursu da başarı ile bitirenler bucak müdürlüklerine tâyin edilmek üzere valilikler emrine gönderilirler. Kurs süresi bir yıldır. Gerek adaylık devresinde kifayeti tasdik edilmeyenler gerek adaylığını bitirip de kursta başarı gösteremeyenler bucak müdürlüğüne tâyin edilmeyerek görevlerine son verilir.

ELLİNCİ MADDE — Bucak müdürlüğü 25, 30, 35, 40, 50, 60 lira aylıklı olmak üzere altı sınıftır.

ELLİ BİRİNCİ MADDE — Bucaklarda, bakanlıklar tarafından ihtiyaca göre valilikler emrine gönderilen gezici ve sabit doktor, veteriner, tarım memuru (En az sanat enstitüsü veya yapı usta okulu mezunu teknisiyen) fen memuru, sağlık memuru, ebe ve tapu ve nüfus kâtibi ile özel kanunlarında gösterilecek diğer teşkilât bulunur.

III - Bucak meclisleri ve bucak komisyonları

ELLİ İKİNCİ MADDE — Bucak sınırları içindeki köy ve kasabaların mahallî mahiyette müşterek ihtiyaçlarını düzenlemek, kanun ve tüzüklerle kendilerine verilen vazifeleri görmek üzere bucak müdürünün başkanlığında bir bucak meclisi ve bir bucak komisyonu bulunur.

Bucak meclisleri, bucağa bağlı belediye meclisleri ve köy ihtiyar kurulları tarafından kendi aralarından veya kendi köy ve kasabaları halkından olmak üzere hariçten seçecekleri birer üyeden teşekkül eder.

Bucağın sabit veya gezici doktoru, «doktoru olmıyan yerlerde» sağlık memurları, veterineri, ziraat muallimi, sabit ve gezici başöğretmenleri meclisin tabii üyeleridirler.

Vali ve kaymakamlar, il ve ilçe merkez bucağının meclis ve komisyonlarına başkanlık edecekleri gibi ilçeye bağlı bucakların meclis ve komisyonlarına da lüzum gördükleri hallerde başkanlık edebilirler.

Bu meclis ve komisyonların başkanlık ve üyelikleri fahridir.

Kasaba ve köy adedi 12 den aşağı olursa meclise seçilen üye adedi 12 den az olmamak üzere kasaba ve köylerce eşit sayıda üye seçilir.

Meclise seçilen üyelerin görevleri dört yıl sürer, yeniden seçilmeleri caizdir. Meclisin müzakere usulü İçişleri Bakanlığınca yönetmelikle tesbit edilir.

ELLİ ÜÇÜNCÜ MADDE — Bucak meclisi yılda bir defa Ekim ayının başında toplanır. Toplantı süresini meclis belirtir.

ELLİ DÖRDÜNCÜ MADDE — Bucak meclisi, bir yıl süre ile kendi üyeleri arasından dört üyeden müteşekkil bir bucak komisyonu seçer. Bu komisyonun başkanı bucak müdürüdür. Bucak komisyonu, en az ayda bir kere toplanarak bucak meclisinin toplantı halinde olmadığı zamanlarda meclis görevini yapar..

ELLİ BEŞİNCİ MADDE — Fen ve ihtisaslarından faydalanmak üzere bucak meclislerinin karar ve isteği üzerine gönderilecek Devlet, Özel İdare memurlarının her türlü masrafları Devlet veya Özel İdare Bütçesinden ödenir.

ELLİ ALTINCI MADDE — Bucak çevresindeki bütün köylerle belediyeler kendi aralarında içme suları, sulama, yol ve telefon şebekeleriyle tarım alet ve makineleri tedarik, tesis ve işletmeleri gibi mahallî mahiyetteki müşterek işler için

bucak meclislerinin gösterecekleri lüzum üzerine Köy Kanununun 47, 48 ve Belediye Kanununun 133 ncü maddelerine göre birlik kurarlarsa bucağ meclis ve komisyonu bu birliğin karar ve mürakabe heyetleri, bucağ müdürleri de icra vasıtası görevini yaparlar.

Bu suretle birliğin kuruluşu valinin tasdikıyla tamamlanır.

Bölüm : V

İl ve ilçe idare kurulları

ELLİ YEDİNCİ MADDE — İl idare kurulu, valinin başkanlığı altında hukuk işleri müdürü, defterdar, millî eğitim, bayındırlık, sağlık ve sosyal yardım, tarım ve veteriner müdürlerinden teşekkül eder.

Vali, idare kuruluna başkanlık üzere vali muavinini görevlendirebilir.

ELLİ SEKİZİNCİ MADDE — İlçe idare kurulu, kaymakamın başkanlığı altında tahrirat kâtibi, malmüdürü, Hükümet hekimi, millî eğitim memuriyle tarım memuru ve veterinerden teşekkül eder.

ELLİ DOKUZUNCU MADDE — Gerek il gerek ilçe idare kurullarından kuruma dâhil olmıyan idare şubelerinin başkanları kendi idarelerine ait idari ve istişari işlerin görüşülmesinde üye sıfatıyla çağırılarak o iş hakkında gerekli izahatı verir ve oya katılırlar.

ALTMİŞİNCİ MADDE — İdare kurulları, idari, istişari ve kazai olmak üzere türlü karar alırlar. İdare kurullarının idari yetkileri kanun ve tüzüklerle kendilerine verilen vazifelerdir.

ALTMİŞ BİRİNCİ MADDE — İdare kurullarının kazai, idari ve istişari görüşmeleri mürettep üyenin yarısından bir fazlası hazır olmadıkça yapılamaz.

Oyların eşitliği halinde başkanın bulunduğu taraf çokluk sayılır.

İdare kurulu üyelerinden teşkilât noksanı veya tâyin edilmemek ve vekili bulunmamak gibi sebeplerle bir veya ikisi noksan olursa bunlar mürettep üye ve belli heyet nisabında hesaba katılmaz.

ALTMİŞ İKİNCİ MADDE — İl idare kurulları, il idare şubelerinin, kaymakamların ve ilçe idare şubeleriyle bucağ müdürlerinin, bucağ meclis ve komisyonlarının, köy muhtarlarının ve köy ihtiyar kurullarının yürütülmesi gerekli kararları aleyhine menfaati haleldar olanlar tarafından bu kararların esas, maksat, yetki ve şekil itibariyle kanun ve tüzüğe muhalefetlerinden dolayı açılan iptal dâvalarına birinci derecede bakarlar.

Bu dâvalar, kararların hak veya menfaati haleldar olanlara tebliğ veya bunların icraya ıttılâi tarihinden itibaren 91 gün içinde açılmalıdır.

Bu dâvalar Danıştay Muhakeme Usulüne tâbidir. Bu kabîl iptal dâvaları birinci derecede Danıştayda açılmaz. Mercei tecaviüzü ile Danıştaya dâva açıldığı takdirde dâva evrakı vazifesizlik kararı ile ilgili il idare kuruluna tevdi olunur.

Bu madde özel kanunlarla il ve ilçe idare kurullarına verilen diğer kazai işlerdeki yetkilerine halel vermez.

ALTMİŞ ÜÇÜNCÜ MADDE — İl idare kurullarının idari kaza işlerinde hukuk işleri müdürleri kanun sözcüsü vazifesini görürler.

ALTMİŞ DÖRDÜNCÜ MADDE — İdare kurullarının kazai vazife görmek üzere toplantılarında idari dâvaya esas olan karar vermiş bulunan idare âmiri üye sıfatıyla bulunamaz ve oya katılamaz.

ALTMİŞ BEŞİNCİ MADDE — İlce idare kurulları kararları aleyhine il idare kurullarına, il idare kurullarının gerek birinci ve gerek ikinci derecede verdikleri kararlar aleyhine Danıştayda ilgililer tarafından Danıştay Kanununa göre itiraz olunabilir.

Askerlik Mükellefiyeti Kanununun 103 ncü maddesi hükmü mahfuzdur.

Bölüm : VI

Çeşitli hükümler

ALTMİŞ ALTINCI MADDE — İl genel kurulu veya idare kurulları yahut en büyük mülkiye âmirleri tarafından kanunların verdiği yetkiye istinaden ittihaz ve usulen tebliğ veya ilân olunan karar ve tedbirlerin tatbik ve icrasına muhalefet eden veya müşkülât gösterenler veya riayet etmiyenler hakkında hareketi ayrı bir suç teşkil etmediği takdirde Türk Ceza Kanununun 526 ncı maddesi uygulanır.

ALTMİŞ YEDİNCİ MADDE — 30 . VI . 1939 tarihli ve 3656 sayılı Kanuna bağlı (1) sayılı cetvelin ek ve tadillerinin İçişleri Bakanlığı kısmından, bağlı (I) sayılı cetveldeki kadrolar kaldırılmış, yerine bağlı (2) sayılı cetvelde yazılı kadrolar ilâve edilmiştir.

ALTMİŞ SEKİZİNCİ MADDE — 1426 sayılı Vilâyet İdaresi Kanunu ile ek ve tadilleri ve bu kanuna aykırı bütün kanunlar ve tüzükler hükümleri yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu kanun hükümlerine göre kurulacak bucak teşkilâtı her yıl bütçesine konacak ödenek nispetinde ve Bakanlar Kurulunca münasip görülecek illerde peyderpey teşkil olunur. Her ilde bu teşkilât yapılmaya kadar halen yürürlükte olan kadrolar uygulanır.

Bucak meclis ve komisyonları, ancak teşkilâtı böylece tamamlanan bucaklarda kurulur.

GEÇİCİ MADDE 2. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar İçişleri kadrolarından, İçişleri memurları meslek kursuna çağırılıp muvaffak olanlarla, halen müstahdem bucak müdürlerinden bu kursa çağırılarak muvaffak olacaklar bu kanun hükümlerinden istifade ederler.

GEÇİCİ MADDE 3. — Siyasal Bilgiler Okulu veya Hukuk Fakültesi mezunu olan mektupçulardan sicilleri elverişli görülenleri, İçişleri Memurları Kanunundaki kurs kaydına tâbi olmaksızın kaymakamlığa naklen tâyine İçişleri Bakanına yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 4. — Bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Danıştayda görülmekte olan idari dâvalar evvelki hükümlere göre neticelendirilir.

ALTMİŞ DOKUZUNCU MADDE — Bu kanun 31 Temmuz 1949 tarihinde yürürlüğe girer.

YETMİŞİNCİ MADDE — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

11 Haziran 1949

[1] SAYILI CETVEL

D	Görevin çeşidi	Sayı	Aylık
5	Mektupçu	10	80
6	»	11	70
7	»	12	60
8	»	14	50
9	»	16	40
4	Vilâyet İdare Heyeti Âzası	8	90
5	» » » »	10	80
6	» » » »	12	70

[2] SAYILI CETVEL

D	Görevin çeşidi	Sayı	Aylık
1	Valı	1	150
2	»	2	125
4	» Muavini	3	90
5	» »	4	80
6	» »	29	70
5	Hukuk İşleri Müdürü	3	80
6	» » »	2	70
7	» » »	3	60
8	» » »	49	50

Cumhurbaşkanlığına yazılan tezkerenin tarih ve numarası : 11 VI 1949 1/340

Bu kanunun ilânının Başbakanlığa bildirildiğine dair Cumhurbaşkanlığından gelen tezkerenin tarih ve numarası : 11 VI 1949 4/565

Bu kanunun görüşmelerini gösteren tutanakların cilt ve sayfa numaraları :

Cilt	Sayfa
11	69
18	520,521
19	446,929:939,939:955,955:976,1146:1148, 1148:1151,1152:1158,1158:1168,1213:1216, 1217:1220
20	3:28,28:48,48:58,109:113,113:117,731:745